

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	11
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	16
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	19
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	20
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	22
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	26
ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ	28

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 117/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozstrzygnięcie przez sąd kwestii zasadności zażalenia na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wydane w trybie art. 106 § 1 i 5 k.p.a. następuje w formie wyroku czy też postanowienia?”

III CZP 118/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy nałożenie na samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej obowiązku podwyższania pracownikom od 2001 r. wynagrodzenia w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw i ustawy o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 45), wprowadzającej do ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1112) przepis art. 4a, może być uznane za nadzwyczajną zmianę stosunków w rozumieniu

przepisu art. 357¹ k.c., uzasadniająca żądanie zmiany przez sąd umowy zawartej pomiędzy samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej a Kasą Chorych (obecnie Narodowym Funduszem Zdrowia) o udzielanie świadczeń zdrowotnych w zakresie oznaczenia wysokości świadczenia; jeżeli tak – to czy jedynie za okres 2001 r., czy również za lata następne?

2. Czy przepis art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.), wprowadzony do tej ustawy nowelą z dnia 22 grudnia 2000 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 45), może stanowić podstawę do występowania przez samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej z roszczeniami do Kasy Chorych (obecnie Narodowego Funduszu Zdrowia) o zwrot kwot wypłaconych pracownikom z tytułu podwyżek wynagrodzeń w wyniku realizacji obowiązku nałożonego tym przepisem; jeżeli tak – to czy jedynie za okres 2001 r., czy również za lata późniejsze, a ponadto w jakim zakresie: w całości czy w części (np. straty poniesionej przez samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej w danym roku)?”

III CZP 119/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przez «adres podany w rejestrze» w rozumieniu art. 133 § 2a k.p.c. i art. 139 § 3 k.p.c. należy rozumieć wyłącznie adres siedziby przedsiębiorcy wpisanego do rejestru, czy również adres jego oddziału wpisany do rejestru w przypadku, gdy roszczenie powoda pozostaje w związku z działalnością tego oddziału?”

III CZP 120/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy realizacji na drodze postępowania sądowego roszczenia najemcy garażu wynikającego z przepisu art. 211 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 z późn. zm.) stoi na przeszkodzie fakt, że przed datą 5 grudnia 1990 r. ówczesny właściciel nieruchomości (Skarb Państwa) sprzedał część lokali mieszkalnych znajdujących się w budynku wielomieszkaniowym zlokalizowanym na nieruchomości, na której został wybudowany garaż wraz z przeniesieniem na rzecz nabywców tych lokali udziałów w użytkowaniu wieczystym gruntu?”

III CZP 121/05

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie o nakazanie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przekazania składki do otwartego funduszu emerytalnego?

a w przypadku odpowiedzi twierdzącej

Czy ubezpieczony jest legitymowany czynnie do wystąpienia z takim żądaniem?”

(poprzednia sygnatura – III CZP 69/05).

III CZP 122/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy spółka akcyjna prowadząca działalność społecznie uży-

teczną w sferze zadań publicznych określonych w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2003 r. Nr 96, poz. 873) i nie działająca w celu osiągnięcia zysku może nabyć status organizacji pożytku publicznego?”

III CZP 123/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do rozpoznania skargi wniesionej od wyroku zespołu arbitrów, oraz postanowień zespołu arbitrów kończących postępowania odwoławcze – na podstawie art. 194 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177 z późn. zm.) – sądem rzeczowo właściwym jest sąd okręgowy – wydział cywilny, bez względu na status prawny stron postępowania (podmioty gospodarcze, osoby fizyczne – w tym prowadzące działalność gospodarczą, podmioty nie prowadzące działalności gospodarczej), czy też w sprawach, w których po obu stronach (tj. zamawiającego i skarżącego) występują podmioty prowadzące działalność gospodarczą – właściwy jest sąd okręgowy – sąd gospodarczy?”

III CZP 124/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. Nr 139, poz. 1323 ze zm.) mają zastosowanie do umów zawieranych przez gminę w trybie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177), gdy przedmiotem zamówienia publicznego jest

realizacja zadań własnych gminy, określonych w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 80/05 – z dnia 10 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie

Rozpoznanie sprawy o należność za korzystanie przez Zakład Energetyczny z urządzenia zainstalowanego na cudzej nieruchomości, w wykonaniu uprawnienia określonego w art. 4 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. Nr 28, poz. 28 ze zm.), należy do drogi sądowej.

III CZP 83/05 – z dnia 10 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

Roszczenie zakładu ubezpieczeń przeciwko kierującemu pojazdem mechanicznym, oparte na podstawie § 33 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1992 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów (Dz. U. Nr 96, poz. 475 ze zm.), ulega przedawnieniu w terminie wskazanym w art. 118 *in fine* k.c.

III CZP 99/05 – z dnia 10 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r.

Nr 1, poz. 2 ze zm.) stanowi prawną podstawę roszczeń samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej wobec Narodowego Funduszu Zdrowia o zwrot kosztów powstałych wskutek realizacji nałożonego tym przepisem obowiązku?”

postanowiono przekazać zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego.

III CZP 82/05 – z dnia 24 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Zaniechanie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia przewidzianego w art. 7 ust. 4 i 6 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 17 ze zm.) do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1692), nie stanowiło podstawy roszczenia właściciela przejętego przedsiębiorstwa, o odszkodowanie z tego tytułu.

III CZP 85/05 – z dnia 24 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

1. Skuteczny lub wykonalny jest wyrok zespołu arbitrów, unieważniający wszystkie czynności zamawiającego, od którego wniesiono skargę do sądu, wydany w sprawie w której wartość przedmiotu zamówienia nie przekracza wartości wskazanych w art. 182 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177 ze zm.).

2. W sytuacji określonej w punkcie 1 termin związania ofertą ulega przedłużeniu o czas, w jakim bieg tego terminu był zawieszony na skutek wniesienia protestu (art. 181 ust. 1 tej ustawy); wnie-

sienie do sądu skargi na wyrok zespołu arbitrów wydany po rozpoznaniu protestu nie stanowi podstawy do przedłużenia tego terminu, jednakże stwierdzenie jego upływu prowadzi do unieważnienia przez sąd postępowania o udzielenie zamówienia.

III CZP 59/05 – z dnia 25 listopada 2005 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Gospodarstwo rolne, przekazane na podstawie ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz o innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140) następcy pozostającemu w ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej, należy do majątku wspólnego.

III CZP 102/05 – z dnia 29 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„1. Czy ustawa z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 1997 r. Nr 133, poz. 882 z późn. zm.) co do kosztów postępowania egzekucyjnego należnych komornikowi sądowemu, gdy egzekucja okazała się niecelowa, zawiera lukę prawną, która powinna być wypełniona przez odpowiednie zastosowanie zasady wyrażonej w zdaniu pierwszym art. 770 k.p.c., a tym samym obciążenie tymi kosztami wierzyciela, czy też przeciwnie, ustawodawca wyczerpująco uregulował tę problematykę, stając na stanowisku, że środki pieniężne pobrane przez komornika od dłużnika na poczet należnej mu opłaty, w egzekucji świadczeń pieniężnych, prowadzonej zgodnie z tytułem wykonawczym do czasu ujawnienia zdarzenia, z którego wynika, że egzekucja jest niecelowa, są komornikowi należne, a dłużnik może dochodzić od wierzyciela poniesionej z tego tytułu szkody w odrębnym procesie?

2. Na wypadek udzielenia pozytywnej odpowiedzi na wskazane wyżej zagadnienie co do tego, że komornik ma prawo ściągnąć od wierzyciela należną mu opłatę egzekucyjną, to w jaki sposób opłata ta powinna zostać przez komornika obliczona, w szczególności czy komornik może nałożyć na wierzyciela obowiązek uiszczenia opłaty egzekucyjnej tylko w takiej wysokości, w jakiej przed wystąpieniem zdarzenia kończącego egzekucję ściągnął ją od dłużnika?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 104/05 – z dnia 29 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

Umowa przewłaszczenia, o której mowa w art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) jest skuteczna względem masy upadłości także w wypadku, gdy umowa ta ma datę pewną uzyskaną w sposób określony w art. 81 § 2 i § 3 k.c.

III CZP 107/05 – z dnia 29 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Zastrzeżenie, według którego poręczenie wekslowe jest ograniczone terminem końcowym, jest bezskuteczne; nie powoduje ono nieważności tego poręczenia.

III CZP 96/05 – z dnia 30 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Zakaz wypłaty podwójnej sumy ubezpieczenia, określony w art. 824¹ § 2 k.c. i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 11, poz. 62 ze zm.), nie dotyczy sytuacji, gdy interesy majątkowe ubezpieczonych, będące przed-

miotem ubezpieczenia, są różne, nawet jeżeli odnoszą się do tego samego dobra majątkowego.

III CZP 97/05 – z dnia 30 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy decyzja administracyjna o sprzedaży najemcy lokalu mieszkalnego jako przedmiotu odrębnej własności wraz z ustanowieniem użytkowania wieczystego na podstawie art. 24 i 45 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99 ze zm.) należy do kategorii aktów administracyjnych powodujących skutki cywilnoprawne w takim zakresie, że ustalonemu w tej decyzji nabywcy przysługuje roszczenie o zawarcie umowy sprzedaży lokalu w formie aktu notarialnego, jak też roszczenie o zobowiązanie właściciela nieruchomości do jej oddania w użytkowanie wieczyste?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CK 556/04 – wyrok z dnia 12 maja 2005 r.

Odprowadzanie wód pochodzących z odwadniania zakładów górniczych bezpośrednio do rzeki podlega jedynie opłatom publicznym.

V CK 266/05 – postanowienie z dnia 31 maja 2005 r.

W wypadku dochodzenia stwierdzenia wykonalności w Polsce na podstawie art. 37 ust. 2 Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzonej w Lugano w dniu 16 września 1988 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 10, poz. 133) kasacja przysługuje od postanowienia sądu apelacyjnego wydanego w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu okręgowego w przedmiocie stwierdzenia wykonalności.

III CK 626/04 – wyrok z dnia 9 czerwca 2005 r.

Przekroczenie przez świadczeniodawcę (samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej) liczby świadczeń jednego rodzaju a wykonanie innych umówionych świadczeń w mniejszym rozmiarze niż umówiony, nie usprawiedliwia odmowy zapłaty przez organizatora opieki zdrowotnej, jeżeli łączna wartość wykonanych świadczeń nie przekracza kwoty maksymalnej.

IV CK 786/04 – wyrok z dnia 15 czerwca 2005 r.

Kupujący może odstąpić od umowy sprzedaży z powodu

zwłoki sprzedawcy w wymianie wydanych rzeczy na wolne od wad.

V CK 807/04 – wyrok z dnia 29 czerwca 2005 r.

W sprawie wszczętej na skutek powództwa przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 3 k.p.c. niedopuszczalne jest ponowne powołanie przez małżonka dłużnika tych zarzutów, które zgłosił już sam dłużnik w procesie poprzedzającym wydanie przeciwko niemu wyroku.

IV CK 768/04 – wyrok z dnia 30 czerwca 2005 r.

Jeżeli umowa przelewu jest ważna, to mimo braku pisemnego zawiadomienia o przelewie pochodzącego od cedenta, dłużnik, spełniając świadczenie do rąk cesjonariusza, zwalnia się z zobowiązania wobec cedenta (art. 515 k.c.).

IV CK 771/04 – wyrok z dnia 30 czerwca 2005 r.

Roszczenia Urzędu Dozoru Technicznego o uiszczenie opłaty za wykonane czynności (art. 34 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, Dz. U. Nr 122, poz. 1321 ze zm.) przedawniają się z upływem lat dwóch.

IV CK 799/04 – postanowienie z dnia 30 czerwca 2005 r.

Podstawę uchylenia się przez spadkobiercę od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku może stanowić błąd prawnie doniosły (art. 1019 § 2 w zw. z art. 84 § 1 zd. 1 i § 2 k.c.). Błędem takim nie jest nieznanomość przedmiotu spadku pozostająca w związku przyczynowym z niedołożeniem przez spadkobiercę należytej staranności w ustalaniu rzeczywistego stanu majątku spadkowego.

I CK 33/05 – wyrok z dnia 13 lipca 2005 r.

Przepisy ustawy o zamówieniach publicznych nie mają zastosowania przy zatrudnianiu, także na podstawie umowy cywilnoprawnej, kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej.

I CK 65/05 – wyrok z dnia 13 lipca 2005 r.

Określenie w umowie terminu zapłaty wynagrodzenia należnego powodowi, jako wykonawcy robót budowlanych jest równoznaczne z określeniem wymagalności roszczenia wykonawcy o jego zapłatę. Z upływem tego terminu rozpoczyna się bieg terminu przedawnienia roszczenia wykonawcy o zapłatę wynagrodzenia.

I CK 832/04 – wyrok z dnia 13 lipca 2005 r.

W rozumieniu art. 385¹ § 1 k.c. „rażące naruszenie interesów konsumenta” oznacza nieusprawiedliwioną dysproporcję praw i obowiązków na jego niekorzyść w określonym stosunku obligacyjnym, natomiast „działanie wbrew dobrym obyczajom” w zakresie kształtowania treści takiego stosunku obligacyjnego wyraża się w tworzeniu przez partnera konsumenta takich klauzul umownych, które godzą w równowagę kontraktową tego stosunku.

IV CK 20/05 – postanowienie z dnia 15 lipca 2005 r.

Wymaganie uzyskania zezwolenia sądu opiekuńczego na odrzucenie spadku w imieniu dziecka pozostającego pod władzą rodzicielską nie wchodzi w zakres pojęcia formy użytego w art. 12 ustawy z dnia 12 listopada 1965 r. – Prawo prywatne międzynarodowe (Dz. U. Nr 46, poz. 290 ze zm.).

III CZP 39/05 – postanowienie z dnia 22 lipca 2005 r.

Sprawy o wydanie lokalu mieszkalnego objęte reżimem ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.) nie podlegają rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym.

III CK 640/04 – wyrok z dnia 4 sierpnia 2005 r.

W przypadku zawarcia umowy najmu na czas oznaczony przy określaniu wartości świadczenia w rozumieniu art. 230 k.s.h. uwzględnia się ustaloną w umowie wysokość świadczenia okresowego, a nie łączną sumę świadczeń okresowych przypadających na czas trwania umowy.

II CK 28/05 – wyrok z dnia 5 sierpnia 2005 r.

Przewidziany w art. 568 k.c. termin wygaśnięcia uprawnień z tytułu rękojmi może być przedłużony umową stron.

IV CK 79/05 – wyrok z dnia 9 sierpnia 2005 r.

Niedopuszczalne jest potrącenie wierzytelności, przysługującej jednemu z małżonków w stosunku do osoby trzeciej, z wierzytelnością, która służy tej osobie w stosunku do drugiego małżonka.

I CNP 3/05 – postanowienie z dnia 17 sierpnia 2005 r.

Postanowienie w przedmiocie skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki nie podlega zaskarżeniu skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

II CK 34/05 – postanowienie z dnia 24 sierpnia 2005 r.

Użytkownik wieczysty może zrzec się przysługującego mu prawa.

II CK 41/05 – postanowienie z dnia 24 sierpnia 2005 r.

W sprawach wymienionych w art. 108 ust. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904 ze zm.) należących do kompetencji Komisji Prawa Autorskiego, dopuszczalność drogi sądowej uzależniona jest od wyczerpania trybu postępowania przed tą Komisją.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 51/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w rozumieniu art. 269 § 2 k.p.k. rozpoczął odbywanie kary skazany, który został wprawdzie osadzony do jej odbycia po wydaniu nieprawomocnego postanowienia o odmowie odroczenia jej wykonania, lecz następnie to postanowienie na skutek jego zażalenia zostało uchylone przez sąd odwoławczy, który dodatkowo «wstrzymał» wykonanie kary na podstawie art. 462 § 1 k.p.k.?”

I KZP 52/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy czyn opisany w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 881) stanowi wykroczenie w rozumieniu art. 1 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808)?”

I KZP 53/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy określenie użyte w art. 60 § 4 k.k.: «niezależnie od wyjaśnień złożonych w swojej sprawie», oznacza, że sprawca zobowiązany jest do złożenia pełnych i wyczerpujących wyjaśnień w swojej sprawie, w których przyznaje się do winy czy też nie jest to warun-

kiem koniecznym do zastosowania art. 60 § 4 k.k.?”

I KZP 54/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w wypadku, gdy skazany odbywa dwie lub więcej niepodlegające łączeniu, odbywane kolejno kary pozbawienia wolności, z których żadna nie została orzeczona na okres powyżej trzech lat i jeżeli przerwa w wykonaniu tychże kar trwała co najmniej rok, a skazany odbył co najmniej 6 miesięcy kary, to może on być warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia ich reszty w trybie art. 155 § 1 k.k.w.?”

I KZP 55/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do rozpoznania wniosku o uznaniu za wykonany środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, prawomocnie orzeczonego przed dniem 1 września 1998 r. wobec sprawcy będącego w stanie nietrzeźwości, mają zastosowanie zasady określone w art. 84 § 1 i 2 k.k., czy też określone w art. 89 k.k. z 1969 r., w kontekście przepisu art. 4 § 1 k.k. i art. 12 § 2, art. 14 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 z późn. zm.)?”

I KZP 56/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy decyzja wydana na podstawie art. 79 § 1 k.k.w. poleca-

jąca w uzasadnionych wypadkach doprowadzenie skazanego do zakładu karnego bez wezwania winna mieć formę zarządzenia prezesa sądu lub upoważnionego sędziego?

2) W wypadku odpowiedzi pozytywnej – czy na zarządzenie wydane w trybie art. 79 § 1 k.k.w. przysługuje skarga w oparciu o przepis art. 7 k.k.w.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 39/05 – z dnia 17 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie:

„Czy dopuszczalne jest prowadzenie przez sąd postępowania uproszczonego w sytuacji, gdy początkowo sprawa o czyn, który uzasadnia prowadzenie odrębnego dochodzenia na podstawie art. 325b k.p.k., była prowadzona łącznie z inną sprawą o czyn, co do którego było prowadzone śledztwo a następnie sprawa ta została ze śledztwa wyłączona i zakończona w formie dochodzenia?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 42/05 – z dnia 17 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

W świetle przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944 – 1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428 ze zm.) nie jest dopuszczalne wszczęcie postępowania lustracyjnego wobec osoby, która nie pełni, nie pełniła w przeszłości, ani nie kandyduje na funkcję publiczną w rozumieniu art. 3 tej ustawy.

I KZP 43/05 – z dnia 17 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Wyznaczenie składu sądu z naruszeniem reguł określonych w art. 350 § 1 k.p.k. i art. 351 § 1 k.p.k. stanowi względną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art. 438 pkt 2 k.p.k.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 446/04 – wyrok z dnia 9 czerwca 2005 r.

W razie stwierdzenia, że oskarżony działał w obronie koniecznej, rozpoznanie oskarżenia go o czyn określony w art. 162 § 1 k.k., popełniony wobec sprawcy zamachu, o ile nie został on zarzucony w akcie oskarżenia, możliwe jest wyłącznie w trybie art. 398 k.p.k.

II KK 410/04 – wyrok z dnia 10 sierpnia 2005 r.

Ocena dowodu z wyjaśnień oskarżonego lub zeznań świadka jest wypadkową zarówno oceny treści wypowiedzi danej osoby, jak i oceny dotyczącej samej osoby, to zaś może być dokonane pod warunkiem poznania przez każdego sędziego całej treści oświadczeń dowodowych określonej osoby. Przy analizie okoliczności wpływających na ocenę oświadczeń dowodowych zwrócić należy uwagę na dwa aspekty oceny takich oświadczeń: ocenę wypowiedzi i ocenę podmiotu wypowiedzi, a inaczej mówiąc, potrzebę uwzględnienia przy ocenie środka dowodowego także oceny źródła dowodowego. Odrywanie od siebie tych dwóch aspektów oceny dowodów może prowadzić do błędnych ustaleń faktycznych. Tylko w takiej koincydencji może być realizowana zasada swobodnej oceny dowodów.

V KK 58/05 – wyrok z dnia 31 sierpnia 2005 r.

Jeśli sąd odwoławczy z obrazą art. 451 zd. 2 k.p.k., prowadzi rozprawę apelacyjną bez udziału oskarżonego lub jego obrońcy, to

dopuszcza się uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 pkt 10 *in fine* k.p.k.

I KZP 30/05 – postanowienie z dnia 27 października 2005 r.

Stwierdzenie przez biegłych lekarzy psychiatrów, że poczytalność oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego czynu, jak i stan jego zdrowia psychicznego w czasie postępowania nie budzą wątpliwości uchyla z mocy prawa obligatoryjny charakter obrony (art. 79 § 4 zd. 1 *in fine* k.p.k.). Stosunek obrończy trwa jednak do czasu cofnięcia wyznaczenia obrońcy przez prezesa sądu albo sąd (obrona z urzędu) albo do wypowiedzenia pełnomocnictwa (obrona z wyboru).

I KZP 35/05 – postanowienie z dnia 27 października 2005 r.

Zwolnienie skazanego po odbyciu przez niego kary pozbawienia wolności następujące przy zastosowaniu art. 168 k.k.w., jest równoznaczne z wykonaniem wobec niego całej orzeczonej kary.

I KZP 37/05 – postanowienie z dnia 27 października 2005 r.

Na postanowienie sądu o zamianie kary porządkowej grzywny na karę pozbawienia wolności (art. 50 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), wydane w postępowaniu toczącym się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego, zażalenie nie przysługuje (art. 459 k.p.k. *a contrario*).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 4/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wobec treści art. 87 ust. 4 w zw. z art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112) nabycie prawa do odprawy określonej w art. 28 tej ustawy stanowi przesłankę wyłączającą prawo do odprawy przewidzianej w art. 87 ust. 2 Karty Nauczyciela?”

II PZP 9/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracownik – nauczyciel – zwolniony od pracy na okres kadencji w zarządzie zakładowej organizacji związkowej z prawem do wynagrodzenia w trybie przepisów art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1996 r. (Dz. U. Nr 71, poz. 336) zachowuje u pracodawcy prawo do wypłaty dodatkowego wynagrodzenia rocznego na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. Nr 160, poz. 1080 ze zm.) mimo wyżej wymienionego zwolnienia od pracy przez cały rok kalendarzowy?”

II PZP 10/05

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zakład opieki zdrowotnej utworzony przez spółkę akcyjną, w której większość akcji mają jednostki samorządu terytorialnego jest publicznym zakładem opieki zdrowotnej w rozumieniu art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.)?”

II PZP 11/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy praca świadczona przez pracownika w niedzielę i święta (z tytułu której pracodawca nie udzielił w okresie rozliczeniowym dni wolnych od pracy), z przekroczeniem przeciętnej tygodniowej normy czasu pracy, uprawnia pracownika wyłącznie do dodatku przewidzianego w art. 151¹¹ § 2 i § 3 k.p., czy też również do dodatku określonego w art. 151¹ § 2 k.p.?”

II UZP 16/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zachowuje uprawnienie do obliczenia emerytury zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) od nowej podstawy wymiaru, a więc obliczonej

od kwoty bazowej z daty wniosku o emeryturę, ubezpieczony, który pobierając rentę z tytułu niezdolności do pracy we wniosku o emeryturę nie zgłosił żądania ustalenia podstawy wymiaru na nowo, a uczynił to dopiero po uprawomocnieniu się decyzji przyznającej świadczenie emerytalne?”

II UZP 17/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy oparcie odwołania wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika w warunkach uzasadniających jego odrzucenie na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. ma miejsce w każdym przypadku, kiedy merytoryczny zakres tych zarzutów obejmuje choćby jeden z elementów orzeczenia lekarza orzecznika ZUS określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.), czy też zachodzi tylko wówczas, gdy zarzuty te odnoszą się wyłącznie do ustaleń w przedmiocie stopnia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, jako przesłanki uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych?”

III SZP 5/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozstrzygnięcie przez sąd kwestii zasadności zażalenia na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wydane w trybie art. 106 § 1 i 5 k.p.a. następuje w formie wyroku czy też postanowienia?”

III UZP 2/05

Pytanie prawne Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest kwestionowanie przez organ rentowy niezdolności do pracy osoby, która przed 1 września 1997 r. była nieprzerwanie od dziesięciu lat inwalidą i z tego tytułu pobierała rentę?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III BZP 2/05 – z dnia 23 listopada 2005 r. w składzie 7 sędziów
na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Skarb Państwa nie jest stroną w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i nadał jej moc zasady prawnej.

I UZP 3/05 – z dnia 25 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów na
pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi:

„Czy zachodzą podstawy do pozbawienia rolnika emerytury przyznanej mu w trybie przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 z późn. zm.) w przypadku gdy po 13 latach od daty podjęcia wypłaty świadczenia okazało się, że rolnik w akcie notarialnym przekazującym następcy nieodpłatnie gospodarstwo rolne, nie ujawnił w akcie tym wszystkich nieruchomości (gruntów) będących w posiadaniu rolnika, a tym samym nie przekazał w sposób formalny całości gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 59 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 4 i 6 oraz art. 53 tej ustawy, przy jednoczesnym faktycznym zaprzestaniu prowadzenia działalności rolniczej w dacie przyznania świadczenia?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

II PZP 7/05 – z dnia 29 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Powszechne Towarzystwo Emerytalne przejmujące zarządzenie otwartym funduszem emerytalnym ponosi odpowiedzialność za zobowiązania pracownicze zlikwidowanego Powszechnego Towarzystwa Emerytalnego (art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych – tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667 ze zm.).

II PZP 8/05 – z dnia 29 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Przepisy art. 42 § 1-3 k.p. oraz art. 241¹³ § 2 k.p. nie mają zastosowania do wprowadzenia mniej korzystnych dla pracownika postanowień porozumienia zbiorowego zawartego przez zakładowe organizacje związkowe i spółkę akcyjną powstałą wskutek komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego, zmieniającego porozumienie zbiorowe (pakiet socjalny) zawarte wcześniej przez wymienione zakładowe organizacje związkowe i przedsiębiorstwo państwowe w związku z planowaną komercjalizacją tego przedsiębiorstwa.

II UZP 12/05 – z dnia 29 listopada 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Do odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawie renty socjalnej stosuje się art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

(postanowieniem z 4 października 2005 r. na podstawie art. 219 k.p.c. zarządzono połączenie sprawy objętej sygn. II UZP 13/05 ze sprawą II UZP 12/05 do wspólnego rozpoznania zagadnienia prawnego).

ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WA 21/05 – wyrok z dnia 18 sierpnia 2005 r.

Złożenie nieprawdziwego oświadczenia w postępowaniu o nabycie lokalu mieszkalnego od Agencji Mienia Wojskowego na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 368), również w brzmieniu aktualnie obowiązującym (Dz. U. z 2005 r. Nr 41, poz. 398), nie wyczerpuje znamienia strony przedmiotowej przestępstwa określonego w art. 233 § 1 w zw. z art. 233 § 6 k.k., ponieważ żaden przepis ustawy nie przewiduje pod rygorem odpowiedzialności karnej możliwości odbierania od nabywcy oświadczenia o jego sytuacji mieszkaniowej.